

đường Trương Định (Đoàn Thị Điểm) để chia buồn cùng tang quyến. Đón tôi trước cổng là người con gái thứ của AH Ngô Viết Thụ. Nước mắt lưng tròng trong giọng nói trầm buồn, cháu Ngô Thị Anh Đào đã kể cho tôi nghe những giây phút sau cùng của người cha thân yêu. Anh bị stroke ngày 4 tháng 3 và êm ái ra đi lúc 10 giờ sáng ngày 9-3-2000 sau khi đã dặn dò các con hãy thương yêu và đùm bọc nhau. Được biết AH Ngô Viết Thụ có 4 người con hiện sinh sống tại Pháp và 2 người đang học ngành kiến trúc tại Philadelphia.

Vẫn theo lời thứ nữ AH Ngô Viết Thụ thì để tỏ lòng kính mến đối với một bậc thầy trong ngành kiến trúc Việt Nam, Giám Đốc trường Đại Học Kiến Trúc Sài Gòn cùng với một số Giáo sư và cũng là môn đệ của KTS Ngô Viết Thụ đã đứng ra xin phép nhà chức trách địa phương cho phép xe tang cổ Kiến Trúc sư Ngô Viết Thụ được dừng lại trước Dinh Độc Lập (cũ) để vong hồn ông được nhìn lại lần cuối tác phẩm mà ông đặc ý nhất trong suốt cuộc đời.

Điều làm tôi cảm động nhất là khi được cháu Anh Đào cho biết khi nghe tin Huế bị lụt lớn tàn phá, AH Thụ đã khóc và buồn bã suốt mấy ngày. Ái hữu Thụ đã than thở với con gái: “Ba buồn lắm, là một Kiến trúc sư mà ba không tìm ra được một mẫu nhà chống lụt cho đồng bào ở Huế. Ba muốn thiết kế một mẫu nhà nổi có dây neo (Cable) giống như mẫu nhà nổi ở sông Mississippi bên Mỹ nhưng chưa có đủ tài liệu.

Tiếc thương cho ba cháu, lúc nào cũng ôm ấp hoài bão xây dựng quê hương, chưa thực hiện được nguyện vọng cuối cùng thì đã ra đi! Con gái AH Ngô Viết Thụ kết thúc câu nói bằng một tiếng nấc nghẹn ngào đầy nước mắt!

Vĩnh biệt Ái hữu Ngô Viết Thụ, một nhân tài của đất nước!

Xin cầu nguyện hương linh anh sớm về miền cực lạc và xin anh phù hộ cho cháu Ngô Nam Sơn, con trai của anh, sẽ thay anh thiết kế đồ án “ngôi nhà chống lụt” cho đồng bào mình trên quê hương khốn khổ.

Tôn Thất Tùng

Quận Cam, năm 2000

Thanh Long

Cao Đông Khánh

*ta tách trí nhớ ra thành từng miếng
thấy một vầng trăng đỏ mọc bên trong
thấy xưa, xưa, thật xưa, nhiều chuyện
một trái Thanh Long mọc gởi nửa lòng*

*ta dẹp thời thiết ra nhiều nơi biệt lập
tình yêu ở xa như một hành tinh
nụ cười của em những mặt trời rực rỡ
bởi vậy buồn ta màu điệp lục tươi trong*

*ta chia sót với em một gian phòng khách
ta đeo tượng Phật cười, em đeo Chúa đóng đinh
em pha tách cà phê ta hút điếu thuốc cuối
trong cái gạt tàn đầy tro bụi riêng*

*một góc công viên em ngồi trong cảm thạch
ta nằm ngó lên trời mây trắng mé tương lai
em nói chuyện ở Nha Trang em rơi nước mắt
ta cảm tưởng không gian trôi trong máu điều hòa*

*điều hiểu biết của ta như tiềm thủy đình
chạy đui mù theo hướng ra đa
những chuyện nhỏ góp thành lịch sử
kho chứa đồ phế thải mốc meo*

*điều hiểu biết của em như hoa còn nụ
bởi vậy nụ cười như nhụy hoàng hoa*

*êm cách trí em nhớ cọng tóc trắng
thấy tuổi già ta như tuyết đê mê*